

Records d'altres temps

TANMATEIX el bon mataroní enyora els temps divertits de la vella política: el temps dels *pronoms* i de les anècdotes mataronines; el temps que la bona fe era el primer factor per a arribar a una cadira de la casa Gran. Però ara no ens toca altra cosa que recordar, i l'ombra d'una caseta de bany, sota el sol que crema la pell, mentre les aigües juguen tranquil·les a un metre de nosaltres, descapdellant a la sorra totes les grandeses desde Grècia de Pericles, que han caigut en el Mediterrani, recordem...

Cada dia, en arribar el tren de les nou, mentre les pianoles dels bars de l'Estació tocaven marxes triomfals, un *pronom*, que feia d'alcalde a estones perdudes i que es passava la vida *assegurant* sempre veritats, sortia de l'estació, voltat de tots els senyors de la broma.

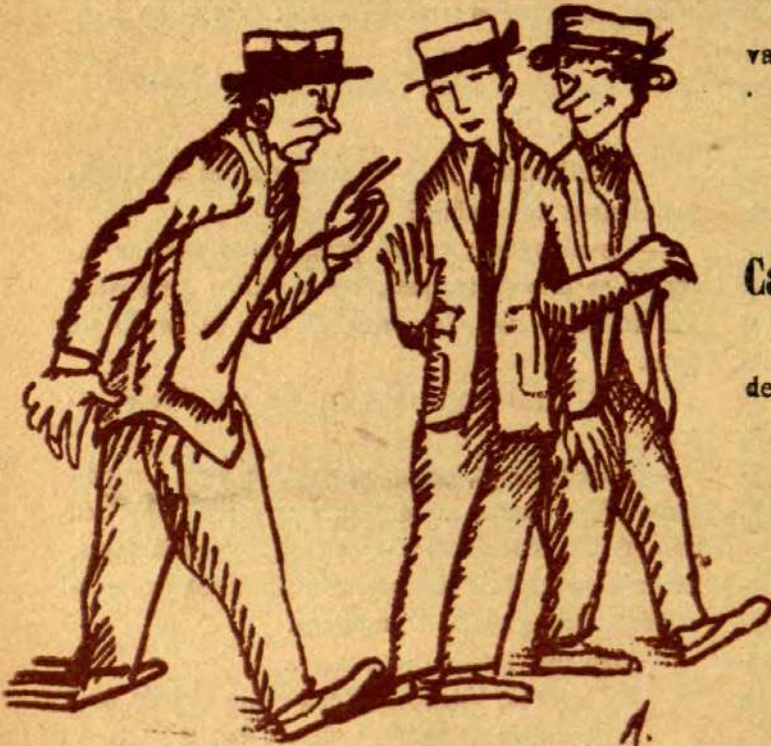
Les seves converses eren espatarrants:

—Hola, don *Miliu!*—deia tot tocant l'espatlla d'un company.—Eh, quina calor? Ahir, a sessió de l'Ajuntament vaig fer obrir totes les portes *hermèticament!*

En *Miliu* somreïa i apuntava:

—Doncs, digues, que haurem d'anar al Clavé, ara.

—Sí, noi; ens faran servei les condicions *equàtiques de l'escenari...*

—He sentit que m'ha dit *ximple!!...*

—Dispensi: em pensava que no m'havia sentit... perdoni.

Van donar-li possessió del càrrec de regidor de Beneficència. En fer la visita a l'Hospital, el bon doctor el va portar a l'infermeria: el nostre home, o millor dit, el pronom, començà a mirar els prestatges. Al cap d'un quart es gira cap al doctor i amb aire de misteri li diu:

—Escolti: que hi ha cap *pidèmia* a Mataró?

—Per què?—respongué, astorat, el bon doctor.

—Ja veurà: com que veig tantes ampolles de la mateixa medicina.

El bon doctor encara riu. El prohoms havia vist en totes les botelles un rètol que deia: *Usa interno.*

En certa ocasió va anar a Madrid, i quan va tornar, assegut *opíparament*—segons ell—en una cadira de l'Esport, explicava:

—Creieu que si no hagués estat l'*esmoking* no vinc tan aviat. Com corria!

I volia dir l'*esliping*.

Teníem també en aquell bon temps un alcalde ple simpàtic: era gros, tranquil, descendia de família alcaldesca; son pare ja ho era. En certa ocasió varen venir dos o tres cents congressistes americans, a visitar les samarretes de la ciutat. I al vespre l'Ajuntament va obsequiar-los amb un *lonx* al "Mataroní". Van haver-hi discursos i el nostre home, que mai no n'havia vist de més fresques, i que per primera vegada parlava en castellà públicament, començà dient:

—*Americanos de América! Oceànics de Oceania!...*

Tothom va tossir. I ell també. L'orquestra tocava la "Serenata de Tosselli".

Rissos

Mataró, juliol-agost, 1937.

Canvi de noms en les estacions

Un senyor ens tramet la següent transcripció de noms, pel que pugui convenir:

RIO DE LODOS (Riudellots).

MAL QUE LE PESE (Malgrat).

CALDAS DE MALA VIEJA (Caldes de Malavella).

HIGUERAS (Figueres).

PUERTO BUEY (Port-bou).

MESON RICO (Hostalrich).

CUERNECILLOS (Banyoles).

ESCARBA LOBOS (Gratallops).

SILOS (Sitges).

MI GATO (Mongat).

ALQUERIA NUEVA (Masnou).